

Spørgsmaalet om Told paa hidtil toldfrie Vandbrugsprodukter har ikke i Enkeltighederne været forhandlet i Kommissionen, væsentlig fordi Landbrugets almindelige Repræsentationer altid bestemt have frabedt sig en saadan Beskyttelse. Paa de store Møder af de samvirkende Landboforeninger, i Agrarforeningen og i Landhusholdningssekskabets Toldudvalg har der herfket saa godt som fuldstændig Enighed herom, og de spredte Røster, som have ladet sig høre i modsat Retning, har man i Sammenligning hermed ikke kunnet tillægge nogen Betydning. Mindretallet fastholder baade i Henhold hertil og af saglige Grunde bestemt Lovgivningsmagtens tidligere Standpunkt i denne Sag. At belægge de almindeligste Livs- og Produktionsforbrødenheder, saasom Korn, Mel, Rød, Smør, Flæst, Æg, Svin, Heste og Kreaturer med Told, vilde være en stor Uret mod Forbrugerne og desuden kun kunne skade Landbrugets egne Interesser. For den aller største Del af disse Varer, nemlig alle dem, for hvis Vedkommende Udførselen overstiger Indførselen, vilde en Told umuligt kunne hæve Prisen, men derimod i mange Maader genere Forbruget, deriblandt ikke mindst Landbrugets eget, og hvor der, som for Kornvarernes Vedkommende, kunde blive Tale om en Prisforhøjelse som Følge af Tolden, vilde denne i hvert Fald kun blive rent midlertidig og, saa længe den bestod, gøre Landbruget selv ubodelig Skade ved at fordyre nogle af dets vigtigste Produktionsforbrødenheder og paa kunstig Maade lede dets Produktion ind paa mindre fordelagtige Veje. Hvad særlig Tolden paa Mel angaar, henviser Mindretallet til den af Kommissionen foranledigede Undersøgelse i Afdeling B., Side 35—44, som fuldstændig godtgør, at den tyffe Eksportpræmie, med hvilken Møllerne ville bevise Nødvendigheden af en Meltold, aldeles ikke eksisterer. Endvidere skal Mindretallet i Modsetning til Flertallet udtale, at efter dets Formening bør Afgørelsen af, hvorvidt man bør indføre en ny Told paa Mel, rettelig træffes ved selve Toldlovens Behandling. Mindretallet tager, som det fremgaar af ovenstaaende, paa det bestemteste Afstand fra Tanken om en Meltold, idet en saadan vilde blive en Beskatning af en ubetinget Livsforbrødenhed og idet man føler sig overbevist om, at ethvert Forsøg paa at indføre den som midlertidig Foranstaltning vilde vise sig ganske illusorisk. Har man først faaet en ny „midlertidig“ Beskyttelse indført, vil det nok vise sig her som i andre Tilfælde, at de Interesserede næppe nogenstunde ville anse Djævliffet for kommet til at ophæve den igen.

En vigtig Rolle i enhver Toldtarif spille de saakaldte store Finansartikler: Sukker, Kaffe, Kul, Stenolie, Tobak, Drikkevarer, Krydderier, Frugter, Ris og Salt. De fleste af disse Artikler maa betragtes som ligefremme Livsforbrødenheder, og alle ere de almindeligt benyttede Brugsartikler. Her hvor Beskyttelsesmomentet i Reglen ikke spiller nogen Rolle, og hvor det derfor er givet, at Tolden virkelig vil tilfalde Statskassen, har Mindretallet ikke kunnet nære nogen Betænkelighed ved, for at opnaa delvis Kompensation for Nedsættelser paa de egentlige Livsforbrødenheder, at forhøje Tolden paa saadanne Artikler, som væsentlig kunne anses for Luksus, saasom Tobak, Drikkevarer, Krydderier og Frugter. Hvad de to første Grupper angaar, har Mindretallet endog delvis, nemlig for Vinens og de finere Tobaksorters Vedkommende, strakt sig videre end Flertallet. Derimod har Mindretallet med Hensyn til de egentlige Livsforbrødenheder maattet kræve ganske anderledes gennemgribende Nedsættelser end Flertallet. Sukker har man vel, paa Grund af den betydelige Toldnedsættelse, som denne Vare for faa Aar siden var Genstand for, ment at kunne lade blive staaende uforandret, men Kaffe, Kul, Stenolie, Ris og Salt har man foreslaaet at anfætte til ubetinget Toldfrihed. Flertallet har kun for Kuls og uraffineret Salts Vedkommende kunnet gaa ind derpaa, medens det for Kaffe, Stenolie og Ris i det væsentlige har bevaret den nuværende Told. Vel er den Indtægtsnedgang, som Toldfrihed for disse tre Artikler medfører, meget betydelig, nemlig nærved $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men det er ogsaa tre af Befolkningens vigtigste Forbrugsartikler, om hvilket det her drejer sig, og lod man dem ude af Betragtning, vilde Toldreformen ikke kunne siges at tilfredsstille et af de væsentligste Krav, som Befolkningen med Rette stiller til den, nemlig at den skal hidføre en følelig Lettelse af Skattebyrden paa Livsforbrødenheder. Den Beregning, Flertallet opstiller,